

Men det Tilbud, som vi gjorde, gif ud paa, at Flexallet var villigt til at gaa ind paa at forlænge Gyldigheden af Loven af 2den Juli 1870, samt til i den eventuelle Forlængelseslov at indsette den Bestemmelse, at der aarlig i Indkomststat skulde udskrives saa meget, som maatte være fornødent til at dække den Nedgang i de hidtilværende Indtagter, som maatte blive Følgen af de foreslåede Forandringer i Loldloven, saavel som af saadanne Forandringer i Forbrugsbeskatningen, hvorom Lovgivningen senere maatte tage Bestemmelse. En saadan Lov havde Udvalget tilbudt Regjeringen at gaa ind paa for sit Bekommende, og naar der nu siges til os, at det var Udvalgets Sag at komme med et Forslag af denne Natur eller af en anden Natur, overhovedet at tilveiebringe et Grundlag, saa vil jeg dertil svare: For det Første kunde det ikke falde Udvalget ind at udarbejde en Lov, naar man ikke engang kunde komme til at tale med Ministeren; men for det Andet er det ikke et Loldudvalgs Sag at udarbejde Love om Dækning af den Nedgang i Loldindtagterne, som fremkommer. Det er tilstrækkeligt, at Udvalget erklærer sig villigt til at understøtte en rimelig Maade at tilveiebringe en saadan Dækning paa, og anviser Ministeren, hvorledes Dækningen kan søges; men et Loldudvalg er ikke et almindeligt Finants- og Skatteudvalg, som tager hele Finants- og Skattevæsenet under sig. Dette ligger udenfor den Op-gave, som er stillet det. Ligesom den erede Formand igaar havde formelle Betænkninger ved at sætte det Endringsforslag, som er knyttet til Loldloven af et Mindretal, under Forhandling, saaledes gjælder virkelig det Samme her, at saadanne Bestemmelser ikke høre hjemme i et Loldudvalgs Arbejder og heller ikke høre hjemme i Loldloven. Den Bebreidelse kan derfor ikke rettes mod Loldudvalgets Flertal, at det ikke har villet anviser Dækning. Vi have for Ministeren bestemt peget paa, hvorledes han skulde tilveiebringe Dækning, men vi have ikke skullet udarbejde Regler derfor. Det maa være Ministerens Sag at indbringe et Lovforslag derom, og det maa være Thingets Sag at sørge for et saadant Lovforslags Behandling paa den Maade, som Thinget finder passende, hvad enten Thinget saa vil henvise det til Loldudvalget eller til Finantsudvalget eller til et særligt Udvalg. Men det er vor Pligt, hvad vi da ogsaa have gjort, at paavise først for den erede Minister og senere for Thinget, at en saadan Besættelse kan Loldindtægten taale, og at et saadant Belsøb kan og bør tilveiebringes paa anden Maade. Den erede Minister har ogsaa bemærket, at det vilde være rigtigt ikke at gjøre Fordringerne altsfor store, naar vi vilde naae en Overenskomst med Landthinget, og at vi maaste ikke vilde komme til en Overenskomst om saa store Besættelser som de her foreslaede. Men naar vi blive henviste til at forhandle med Landstinget, gjælder det

ligeftrem om ikke at have stillet sine Fordringer for laot; vi ere nøbte til at have Noget at laaa af paa — som af et eret Medlem allerede er sagt. Søvrigt tror jeg ikke, at Fordringerne i og for sig ere stillede saa høit, at der med Høie kan indvendes Noget derimod. — Om Enkeltighederne skal jeg i dette Dieblit ikke yttre mig; men det forekommer mig, at den Holdning, som den erede Minister har indtaget, ganske rigtig vil, som han selv sagde, betyde, at baade Forhandling og Afstemning paa Grund deraf faae en anden Karakter, end de under andre Omstændigheder vilde have. Det er i høi Grad at beklage, at vi komme til at forhandle uden Minister. Den erede Minister har meldt sig fra at forhandle paa dette Grundlag, men det er dette, hvorfra vi hidtil have taget Sagen. Der kunde være Spørgsmaal om at behandle denne Sag paa forskjellig Maade, og der kunde reises Tvivl, om man overhovedet med Nytte kunde fortsætte Behandlingen af denne Sag; men jeg tror, at det vil være rigtigt, da Loldloven ikke tidligere har været til Behandling i Folkethinget, og ikke tidligere har været under Afstemning her, nu at søge at tilveiebringe en Beslutning fra Folkethingets Side i denne Sag, hvad der saa end skal ske paa Sagens senere Trin, og hvad enten der overhovedet paa et senere Trin i denne Samling vil være Noget at tage under Overveielse eller ikke. — Endnu skal jeg tillade mig at gjøre nogle saa Bemærkninger med Hensyn til en enkelt Indvending af den erede Minister angaaende den første Del af Betænkningen, og de Slutninger, som ere uddragne af Indførelsetoldens Stigning; jeg kan paa ingen Maade lade blive staaende uimodsagt det, som den erede Minister her yttrede. Den erede Minister nedlagde Indsigelse mod at tage Hensyn til tidligere Løder end 1863 paa Grund af den betydelige Forandring, som indtraadte i de nærmest paafølgende Aar. At en saadan Forandring er indtraadt, kan ikke negtes, og dette er ogsaa blevet berørt i Betænkningen; men naar den erede Minister ikke vil tillade Udvalget i sin Beregning at tage Hensyn til tidligere Løder, saa vil jeg spørge, hvorledes Regjeringen selv kan gjøre Sligt. Motiverne til Lovforslaget, som ere forelagte os i Aar, stode i Lovforslaget ifjor; der henvises dertil, og Lovforslaget ifjor begyndte med en Sammenligning imellem Finantsperioden 1858—63 og Finantsperioden 1866—71, en Sammenligning, der er gennemført temmelig udførlig og er meget oplysende og meget interessant. Det daværende Ministerium nærede selv ingen Betænkning ved at komme med denne Sammenligning og yttrede Glæde over den stærke Stigning, der havde fundet Sted, fordi det ikke troede, at Folkethinget i dette Punkt vilde stille sig paa det Standpunkt, som det viste sig, at Flertallet i Udvalget ifjor, og ligeledes det i Aar, har stillet sig paa. Efter at det nu har vist sig, at Folkethinget stiller